

EL PERSONATGE: ENTREVISTA A ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN, PERIODISTA

“Sempre m’ha agradat la comunicació local”

És un saltenc de tota la vida. Potser molta gent no reconeixeria el seu rostre, però sí la seva veu, ja que porta molts anys presentant un programa de ràdio diocesà. També és conegut en el món virtual, en el qual hi és present també des de fa temps.

-El teu recorregut en els mitjans de comunicació social va començar en el camp radiofònic. Com va ser?

A finals de l’any 1982 vaig entrar com a col·laborador a Ràdio Saturn, que aleshores era l’emissora local de Cassà de la Selva. Vaig llegir en una biblioteca la revista Llum i Guia de Cassà que necessitaven col·laboradors i m’hi vaig oferir. De fet, de petit la ràdio sempre m’havia agradat. Els meus avis de Barcelona em van regalar un radiocasset i periòdicament els hi gravava cintes amb un programa que jo mateix realitzava amb cançons i música. El programa es deia Ràdio Salt. Curiosament, l’any 1984 vaig passar per Ràdio Salt, per pocs mesos, i després vaig continuar la meua tasca a altres emissores com Ràdio Grup (Cadena 13), Ràdio Girona, Ràdio

Marina, Ràdio Palamós o la COPE.

-Des de quan dirigeixes i presentes el programa “Església viva”?

El presento des del primer diumenge de maig de 1991, per tant, ara ja farà 20 anys. El delegat de Mitjans de Comunicació del Bisbat, Mn. Josep Maria Pont, m’ho va proposar i vaig accedir-hi encantat. Era un nou repte que em feia molta il·lusió.

-De la teua presència a Internet podríem destacar dues webs: la primera, L’Àngel de la web, i la segona La Web de Sant Narcís. Què ens en pots dir?

Sempre m’ha agradat el tema de les tradicions populars...

L’Àngel de la Web és molt consultat dins de l’àmbit hispà, rep una mitjana d’un miler de visites diàries, bàsicament per consultar el santoral, el significat dels noms i les vides de sants o aspectes de devoció popular.

La Web de Sant Narcís curiosament té més èxit del que em pensava fora de la nostra diòcesi. Per a mi ha estat tota una sorpresa veure com gent de l’Amèrica Llatina té devoció a sant Narcís.

Fa poc més d'un any que he obert un altre web, en aquest cas personal, a on hi poso els articles o treballs de recerca que realitzo. El podeu visitar a: <http://www.angelrodriguez.info>

-Tens una responsabilitat en l'àmbit dels mitjans de comunicació social de la diòcesi de Girona com a cap del departament d'Internet i audiovisuals. Què opines de la presència de l'Església en aquests mitjans?

Des del departament difonem el programa de ràdio Església Viva per vint-i-dues emissores de ràdio locals de la diòcesi, entre les quals hi ha Ràdio Salt. És molt important que l'Església, a part de tenir els seus propis mitjans, tingui també un espai en els mitjans aliens. Això és cada cop més complicat en una societat laica

com la que vivim, però per sort, a la nostra diòcesi, el nostre programa radiofònic és ben rebut. Crec que tot depèn de com es presenti el producte. No n'hi ha prou que un pastís tingui bona pinta, sinó que també el seu interior ha de tenir bon gust.

Pel que fa a Internet, crec que l'Església en general avança massa poc a poc. Hi havia qui creia que era simplement una diversió, una joguina... quan no és així.

Pel que fa llocs webs, el Bisbat de Girona té l'honor de ser el primer de Catalunya a tenir-ne. Es va crear el 1996. Però, a l'Església en general, hi ha altres eines com el Facebook o el Twitter, que són oblidades. Per què un polític, un cantant o un jugador de futbol té Twitter i en canvi un bisbe no en pot tenir? De tota manera, aquestes eines s'han de saber utilitzar i cal tenir-les si són necessàries.

-Una altra faceta del teu treball periodístic és la de la investigació. L'any passat vas defensar una tesi doctoral a la Universitat Autònoma de Barcelona. De què tractava?

Els mateixos professors de la universitat em van recomanar que tractés un tema inèdit.

Sempre m'ha agradat la comunicació local, les emissores municipals... però em van suggerir que, ja que treballava per l'Església, fes alguna cosa sobre comunicació religiosa. Vaig fer un estudi de com comunica. Em va agradar molt perquè mai s'havia fet res semblant sobre la nostra diòcesi i he pogut aportar una cosa nova.

-Quins projectes tens entre mans?

Si tot va bé ha de sortir publicat abans de l'estiu un resum de la meva tesi doctoral. He acabat, per als Annals de l'Institut d'Estudis del Baix Empordà, un estudi sobre les emissores locals al Baix Empordà i ara estic immers en un treball sobre les festes i tradicions de caràcter religiós catòlic a les comarques de Girona i si tot va bé en sortirà en forma de llibre. Aquest és un projecte que m'il·lusiona molt.

-Darrerament s'ha parlat molt dels problemes de convivència a la vila de Salt. Com veus la situació?

No pot ser que els que acaben de delinquir tornin a sortir i encara se'ns mofin a la cara durant la manifestació que es va fer el 22 de gener. A la manifestació em vaig recordar de quan era petit i havia viscut en aquell Salt del carrer Hernán Cortés (avui

carrer Llarg), allà, a la carnisseria del meu avi l'Àngel Vilagran (en Xicu Bonic). Quan comprava el pa a Can Pau o els xiclets de Can Tirinius. Em vaig sentir més saltenc que mai i vaig preguntar-me: com és que des de finals dels 80 els polítics que han manat aquest poble, han permès que la zona centre s'hagi convertit en un gueto? Calen tres accions: reclusió per als delinqüents, sancions per als incívics i una remodelació total de la zona centre.

-Estàs casat i tens dos fills, un nen i una nena. Què representa per a tu la família?

La família es com una planta, l'has d'anar regant cada dia perquè creixi i l'has d'anar cuidant perquè es desenvolupi de manera sana i formosa. Tant de bo hi sàpiga posar l'adob adequat.

-Què opines de la feina que està fent a Salt la Residència Les Vetes?

Crec que han aconseguit una cosa molt important i és que no sigui un pàrquing d'avis. Hi ha activitats, un tracte humà... Els avis són com un tresor i se'ls ha de valorar com a tals.

JOSEP CASELLAS